

KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg (KCOZ)

Beslissing inzake de klacht van

<naam klager>

over

de stichting Trajectum, <locatiennaam>

DE PROCEDURE

(Naam, verder ook te noemen: klager) heeft op 3 februari 2021 een klacht met bijlagen ingediend. De klacht heeft betrekking op het verbod om zich op reguliere datingsites te begeven. Stichting Trajectum (verder ook te noemen: de zorgaanbieder of de verweerder) heeft de klacht ter behandeling doorgestuurd aan de KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg (hierna kortheidshalve aangeduid als de commissie).

De commissie heeft de zorgaanbieder gelegenheid gegeven op de klacht te reageren. Het verweerschrift vergezeld van informatie uit het dossier van klager, heeft de commissie op 15 februari 2021 ontvangen. Partijen hebben kennis genomen van elkaars stukken.

Op 18 februari 2021 heeft de commissie een online zitting gehouden ter bespreking van de klacht. Aan de online zitting namen deel: de klager, bijgestaan door cliëntvertrouwenspersoon (cvp). En namens de zorgaanbieder: (regiebehandelaar, GZ-psycholoog).

Het dictum van de uitspraak is op 19 februari 2021 aan partijen medegedeeld.

FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

De commissie gaat uit van navolgende feiten en omstandigheden.

Klager heeft een licht verstandelijke beperking in combinatie met ASS problematiek en antisociale persoonlijkheidstrekken. Klager is opgenomen op een afdeling van de forensisch psychiatrische kliniek (FPK) waar hij op een gesloten afdeling verblijft. Aan klager is in 2015 de maatregel TBS met voorwaarden opgelegd vanwege een zedendelict. De maatregel is sindsdien meerdere keren verlengd, meest recent op 2 oktober 2020 voor de duur van één jaar.

Ook gedurende de TBS maatregel hebben diverse seksueel gerelateerde incidenten plaatsgevonden. Bij de verlenging in 2017 is op verzoek van de reclassering als voorwaarde toegevoegd dat klager geen enkel initiatief zal nemen tot het realiseren van (seksueel) contact met niet door de reclassering gescreende jongens en dat hij zal meewerken aan controles daarop.

De reclassering houdt toezicht op de naleving van de voorwaarden op basis van artikel 14d tweede lid wetboek van Strafrecht. In de voorwaarden is tevens opgenomen dat klager zich ten tijde van zijn klinische opname in de FPK dient te houden aan aanwijzingen van de (forensische) zorgaanbieder.

In het laatst opgestelde behandelplan is opgenomen dat het klager werd toegestaan om op datingsites voor mensen met een verstandelijke beperking te gaan. Op een reguliere datingsite achtte het behandelteam het risico te groot dat klager met zijn verstandelijke beperking slachtoffer van een kwaadwillende zou kunnen worden. Klager was daarmee niet tevreden en heeft bij herhaling bij reclassering en de behandelaar ingebracht dat hij een datingsite voor 'normale' mensen wil.

Klager heeft (nog) niet overwogen om bij de rechtbank te verzoeken om wijziging van de betreffende voorwaarde.

Klager is het er niet mee eens dat het hem verboden wordt om op reguliere datingsites te gaan. Hij heeft behoefte aan nieuwe sociale contacten en ziet dat het zijn medecliënten wel toegestaan wordt om op datingsites te gaan. Door het verbod maakt klager geen kans om zich te ontwikkelen of een toekomst op te gaan bouwen. Klager wil open zijn tegen zijn behandelaar en/of de reclassering over de contacten die hij op datingsites zou hebben. Klager is van mening dat dat niet in strijd is met de voorwaarden.

Verweerder verklaart dat klager een lange geschiedenis heeft van seksueel grensoverschrijdend gedrag; voorafgaand aan de TBS met voorwaarden had hij al een PIJ maatregel. In de jarenlange behandeling wordt geprobeerd om de seksualiteit in goede (niet strafbare) banen te leiden. Geconcludeerd is dat klager nauwelijks leerbaar is en vooral door externe begrenzing en controle van nieuwe strafbare feiten afgehouden zal moeten worden. De reclassering heeft recent aan verweerder laten weten er inmiddels ook niet meer mee akkoord te gaan dat klager zich begeeft op datingsites voor mensen met een verstandelijke beperking. De aanwijzingen van de rechter en de reclassering zijn

hierin leidend; de behandelaar heeft weinig beleidsvrijheid. Feitelijk is er geen sprake van een verbod of beperking afkomstig van de behandelaar maar volgt dit uit hetgeen er door de rechter is opgelegd en primair door de reclassering wordt uitgevoerd en gecontroleerd. Verweerder betwist dan ook dat dit onderwerp onder de (klachtgronden uit de) Wet zorg en dwang (Wzd) valt.

BEOORDELING

De commissie heeft kennisgenomen van de stukken en hetgeen partijen ter zitting naar voren hebben gebracht en overweegt het volgende.

Jegens personen die met een strafrechtelijke titel in een Wzd-accommodatie verblijven kan er in bepaalde situaties onvrijwillige zorg of beheersmaatregelen ex Wzd worden toegepast. De commissie is evenwel van mening dat er in het onderhavige geval geen sprake is van onvrijwillige zorg of een beheersmaatregel ex Wzd. Het verbod voor klager om zich op datingsites te begeven vloeit direct voort uit een door de rechter in vonnis geformuleerde voorwaarde, waarna vervolgens primair de reclassering als toezichthouder met aanwijzingsbevoegdheid besluiten neemt. Wanneer klager tegen die voorwaarde wil opkomen zal hij dit middels een wijzigingsverzoek aan de reclassering en de rechter dienen voor te leggen.

Er is geen sprake van een beslissing van de behandelaar tot betreffende beperking, zodat het klachtrecht uit artikel 55 Wzd ook niet van toepassing geacht kan worden.

De commissie zal zich om die reden onbevoegd verklaren.

UITSPRAAK

De commissie is onbevoegd deze klacht te beoordelen.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen, binnen zes weken na de dag waarop de commissie deze beslissing aan partijen heeft medegedeeld (dat wil zeggen: binnen zes weken na de dag waarop partijen gemeld is dat zij deze beslissing kunnen downloaden van het netwerk van de KCOZ), een verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht (zie artikel 56c Wet zorg en dwang).

Deze uitspraak is vastgesteld op 3 maart 2021 door de voorzitter van de KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg, de heer mr. J.A. Heeren, en de leden de heer mr. H.J.M. Steen (jurist/waarnemend voorzitter) en mevrouw drs. L.J.W.M. Muller (lid / GZ-psycholoog en orthopedagoog).

mr. J.A. Heeren,
voorzitter

Dit is de geanonimiseerde versie van een uitspraak van de KCOZ. Conform artikel 56b, lid 7 Wzd maakt de KCOZ haar uitspraken openbaar 'in zodanige vorm dat deze niet tot personen herleidbaar zijn, behoudens voor zover het de zorgaanbieder betreft'. De KCOZ maakt haar uitspraken openbaar door deze op de website van de KCOZ te publiceren.